

BÀI VĂN KỂ VỀ NGÀY ĐẦU TIÊN ĐI HỌC

1. Dàn ý khái quát kể về ngày đầu tiên đi học

a. Mở bài: Giới thiệu vấn đề định kể: Ngày đầu tiên đi học.

b. Thân bài:

- Tâm trạng của em khi chuẩn bị đến trường:
- + Soạn sửa sách vở, quần áo tươm tất chu đáo đợi ngày được đến trường.
- + Vui vẻ, háo hức vì sắp được gặp lại bạn bè, thầy cô.
- + Suy tư, băn khoăn không biết trong những tháng qua các bạn đã làm gì và thay đổi như thế nào.
- Kể về ngày đến trường:
- + Sáng hôm đó dậy sớm để ăn uống và chuẩn bị đến trường.
- + Ngạc nhiên trước sự thay đổi của mọi người và cảnh vật: các bạn ai cũng vui tươi và trông lớn hơn hẳn sau một mùa hè. Cây phượng đã rụng hết những bông hoa đỏ của đợt chớm hè...
- + Lớp học thơm tho mùi của bàn ghế mới, sách vở mới và những bộ quần áo mới.
- + Cô giáo luôn tươi cười và tận tình giảng dạy.
- > Ngày đầu tiên đi học thật vui tươi, hứng khởi.

c. Kết bài: Nêu cảm xúc về ngày đầu tiên đi học.

2. Dàn ý chi tiết kể về ngày đầu tiên đi học

a. Mở bài: Dẫn dắt vào đề tài văn tự sự: kể lại những kỉ niệm ngày đầu tiên đi học.

b. Thân bài:

- Kỉ niệm của em trước khi bước vào buổi học đầu tiên:
- + Trước ngày đi học, tôi được mẹ mua quần áo mới, tập sách mới. Lòng nôn nao không ngủ được.
- + Trần trọc, rồi lại ngồi dậy mân mê chiếc cặp mới và những quyển tập còn thơm mùi giấy.
- + Sáng, tôi dậy thật sớm, thay bộ đồng phục mới tinh mẹ mua từ mấy hôm trước. Trong lòng bồi hồi khó tả.
- Kỉ niệm của em trên đường đến trường:
- + Chính tề trong bộ đồng phục áo trắng quần xanh, đội nón lúp xúp đi bên cạnh mẹ.
- + Bầu trời buổi sớm mai trong xanh, cao vòi vọi, vài tia nắng xuyên qua cành cây, tán lá. Vài chú chim chuyền cành hót líu lo.
- + Xe cộ đông đúc, bóp còi inh ỏi.
- + Hàng quán hai bên đường đã dọn ra, buôn bán nhộn nhịp.
- Có nhiều anh chị học sinh với khăn quàng đỏ trên vai, tươi cười đi đến trường.
- + Hôm ấy là ngày tổng khai giảng năm học mới nên phụ huynh đưa con đến trường thật đông.

- + Tôi trông thấy vài anh chị trong xóm, các bạn học mẫu giáo chung cũng được ba mẹ đưa đến trường.
 - + Cảnh vật quen thuộc mọi ngày sao hôm nay thấy khác lạ.
 - + Lòng tôi hồi hộp pha lẫn cảm giác e ngại rụt rè khi gần đến cổng trường tiểu học.
 - Kỉ niệm của em khi em vào sân trường:
 - + Ngôi trường bề thế, khang trang hơn trường mẫu giáo nhiều.
 - + Trước cổng trường được treo một tấm băng rôn màu đỏ có dòng chữ mà tôi lầm nhầm đánh vần được: “Chào mừng năm học mới”.
 - + Sân trường thật nhộn nhịp với cờ hoa, học sinh, phụ huynh, giáo viên,...trông ai cũng tươi vui rạng rỡ, áo quần tươm tất.
 - + Các anh chị lớp lớn vui mừng tíu tít trò chuyện với nhau sau ba tháng hè mới gặp lại.
 - + Tôi quan sát thấy nhiều bạn có lẽ cũng là học sinh mới vào lớp một như tôi bởi cái vẻ rụt rè, nhiều bạn còn búi chặt lấy tay mẹ và khóc nức nở làm mắt tôi cũng rơm rớm theo.
 - + Một hồi trống vang lên, theo hướng dẫn của một thầy giáo các anh chị nhanh chóng xếp hàng vào lớp. Chỉ có lũ học trò lớp một bọn tôi là bối rối không biết phải làm gì.
 - + Chúng tôi được các cô giáo chủ nhiệm đọc tên điểm danh, có nhiều bạn được gọi tên nhưng lại sợ sệt im lặng không đáp lời cô đến nỗi phụ huynh phải lên tiếng đáp thay. Khi nghe gọi đến tên tôi, tôi giật mình. Tim đập nhanh. Trán rịn mồ hôi. Dù đã đi học mẫu giáo rồi nhưng trong lòng tôi vẫn cảm thấy hồi hộp, lo sợ thế nào ấy. Khi buông tay mẹ để bước vào hàng tôi có cảm giác bơ vơ lạc lõng. Vậy là tôi đã bước vào một thế giới khác: Rộng lớn và đầy màu sắc hơn. Nhiều bạn òa lên khóc nức nở bám lấy mẹ không chịu xếp hàng, cô giáo phải dỗ dành. Các bạn khác cũng khóc theo.
 - + Thầy hiệu trưởng bước lên bục đọc lời khai giảng năm học mới.
 - + Sau đó giáo viên chủ nhiệm dẫn chúng tôi vào lớp. Tôi ngoái lại tìm mẹ, chân ngập ngừng không muốn bước. Mẹ phải dỗ dành an ủi.
 - Kỉ niệm của em khi vào lớp học:
 - + Ngồi vào chỗ, đón nhận giờ học đầu tiên (ấn tượng sâu đậm về tâm trạng vừa ngỡ ngàng vừa sợ sệt, hồi hộp, gần gũi và tự tin,...).
 - + Mùi vôi mới, bàn ghế sạch sẽ...
 - + Quan sát khung cảnh lớp học: Các bạn ai cũng ngồi ngay ngắn, háo hức đón giờ học đầu tiên.
- c. Kết bài:** Kỉ niệm về buổi đầu đi học sẽ là kí ức đáng nhớ nhất trong mỗi tuổi thơ chúng ta.

3. Viết bài văn kể về ngày đầu tiên đi học

Đầu năm nay, dịch bệnh Covid diễn biến phức tạp nên chủ yếu thời gian chúng em được các thầy cô dạy học online và không phải đến trường. Thật may mắn rằng Việt Nam đã kiểm soát được dịch và cuộc sống trở lại như bình thường. Chính vì thế, việc quay lại trường trong ngày đầu tiên của năm học mới đối với chúng em vô cùng ý nghĩa.

Hơn nửa năm chỉ học ở nhà không được gặp thầy cô và bạn bè khiến em vô cùng buồn chán. Khi nhận được tin mùa thu này chúng em được quay lại trường học em đã rất vui mừng. Em cùng bố mẹ đi hiệu sách sắm sửa sách vở cẩn thận, chu đáo. Từng quyển sách,

quyển vở được em bao bọc và dán nhãn thật đẹp đẽ. Em hồi hộp đếm từng ngày được gặp lại bạn bè và mái trường thân yêu.

Đó là một buổi sáng đầu tháng 9. Sau một đêm mưa, trời Sài Gòn nắng ấm dịu dịu. Mẹ gọi em dậy sớm, mặc vào cho em một chiếc áo trắng tinh cổ lá sen và chiếc váy màu xanh nước biển mà mẹ đã ủi kĩ đêm qua. Mẹ bảo em quay đi quay lại mấy vòng, em lúng túng làm theo lời mẹ với nỗi hồi hộp. Rồi mẹ ôm em vào lòng và bảo: Con gái mẹ giờ đã lớn rồi, năm nay con không mặc áo đầm bông đi nhà trẻ nữa, con đến trường này học lớp một. Cô giáo sẽ thay mẹ dạy con những điều mới, điều hay con phải ngoan ngoãn nhé! Đi đường, em lo lắng tự nhủ: Không biết cô giáo có khó lắm không nhỉ? Sao mà cuốn sách "Tiếng Việt" mẹ mua nhiều chữ đến thế? Mình có học hết và nhớ hết không nhỉ? Còn cuốn sách Toán và bao nhiêu cuốn sách nữa, sao mà nó dày cộm, không như các cuốn sách tô màu của nhà trẻ!... Hai bên đường, người và xe chạy ngược xuôi, nườm nượp, em ngồi sau xe của mẹ, nghe loáng thoáng tiếng mẹ dặn dò: Con vào trường, phải lễ phép chào các thầy, các cô con nhé, tìm xem lớp một C ở đâu, thì đứng vào xếp hàng, nếu bạn nào chen lấn thì con cứ tạm nhường nhịn bạn; nếu bạn nào bắt nạt con, phải nói khéo, nếu bạn vô lí cố tình gây chuyện thì con phải mách cô giáo, đừng gây gổ với các bạn con nhé!...

Trong sân trường, người đông như hội. Các bạn trai tỏ ra mạnh dạn hơn. Các bạn gái ngại ngùng quẩn bên chân mẹ, chẳng nở rời. Em cũng vậy. Nhìn ngôi trường ba tầng rộng lớn, em cảm thấy mình nhỏ bé làm sao! Mẹ khuyên em hãy bình tĩnh, vui vẻ và tập làm quen với chỗ đông người. Tuy đã rất cố gắng nhưng tim em vẫn đập thình thịch pha lẫn cảm xúc rất khó tả.

Kia là "Ngôi trường". Một khoảng sân không tường rào, thềm thang gió, lô xô đủ thứ cây ăn quả chín mọng mà đứa con nít nào cũng phải thềm. Một phòng học bé xíu ngói đỏ tường rêu mốc núp dưới tầng lá xanh. Một lũ nhóc lít nhít cùng tuổi nó đang nô đùa ầm ĩ trên bậc thềm đất nện. Bỗng, mẹ đẩy nhẹ con bé về phía cô. Đến bây giờ nó mới ngấm cô thật kĩ. Cô đã lớn tuổi, mái tóc dài hoa râm và đôi mắt thật hiền. Khom người, cô chìa tay về phía nó. Phải là người khác thì con bé đã quay đi, giấu mặt sau lưng mẹ mếu máo sợ. Nhưng sao ở gần cô nó lại thấy thật ấm áp thương thương. Lạ ghê! Khẽ đặt nắm tay bé xíu vào bàn tay cô, con bé cúi đầu bi bô: "Con chào cô ạ!".

Một hồi trống vang lên giòn giã. Lễ khai giảng sắp bắt đầu. Các anh chị học sinh lớp lớn khăn quàng đỏ thắm trên vai đã xếp hàng ngay ngắn. Phụ huynh trao con cho các thầy cô giáo chủ nhiệm lớp Một. Đây đó nổi lên tiếng khóc thút thít, tiếng gọi mẹ nhỏ nhỏ. Em không khóc nhưng nước mắt cũng rơm rớm quanh mi. Một nỗi xúc động khó tả dâng lên trong lòng. Em bịn rịn rời tay mẹ, cùng các bạn xếp hàng theo lớp.

Giờ học đầu tiên cô không cho nó tập tô chữ như chị Hai kể. Cô giáo dặn dò đủ điều, từ chuyện chỗ ngồi đến việc bao vở, cầm bút. Chuyện gì cô cũng hướng dẫn kĩ. Nhưng nó đâu có nhớ gì đâu. Mà nhớ làm chi cho mệt, thế nào trưa nay đón, mẹ cũng hỏi cô rồi chuẩn bị tươm tất cho nó cả thôi. Nhưng cô đột ngột chuyển giọng làm nó chú ý, trước khi là học sinh các con phải nhớ: "Tiên học lễ, hậu học văn", con bé khoanh tay ngay ngắn trên tập vở, mắt xoe tròn lắng nghe bài giảng đầu đời! Bây giờ nó cũng đang đi học như ai, cũng đường hoàng ngồi trong lớp học, cũng được nghe lời cô giáo giảng để... để... À, đúng rồi! Để "mở mang trí thức" y như lời ba nói tối qua.

Ngày đầu tiên đi học là như thế đó. Tôi hứa với lòng mình sẽ luôn học thật giỏi không phụ lòng cô và cha mẹ của mình. Tôi cùng sẽ không bao giờ quên những kỉ niệm đẹp này. Thật khó để kể được hết những cảm xúc của tôi trong ngày đi học đầu tiên, khó để nói thành lời hay viết thành văn nhưng dù trải qua bao thời gian tôi vẫn ghi sâu và nhớ về những kỉ niệm đó.